

CHANSON

326 A

2. ou 4

AR PEDER VESTREZ.

Var un ton neve.

D'AR reb a zo bet ganet en eur blaneden galet,
Dollo demarchou guella zo demarchou collet;
Hac'hoas mar deud dre chanch cavet tam plijadur,
Dre eun nombr a zisgraçou ho pêo gant uzur.

Evit prouvi va dessin, na ranqin qet forchal
Archivou ar baros-mâ n'hac ar barosiou all :
Na meus nemet teurl ur zel varnon-me va-unan,
Ha demeus ar virione me a rei preuv hep poan.

Un detailsclêr ha sincer demeus ar maleuriou
A zo aruet ganén e calz eus a vroyou,
A zisqo da beb-unan, hac a brouvo certen
Peguen trist eo an etat eus ar goall blaneden.

E zàn eta da gommanç an etat truezus
 Demeus va chanch dinatur, va bue maleurus :
 Selaouit ta, tud yaouanq, ha mar qeret dioüal,
 Marteze c'houi brofïto a valeuriou re all.

Dioüallit eus an amour, ennes ar penn qenta
 Demeus an oll disgraçou a meus bet er bed-mâ;
 Poan memes ra din sonjal en anqen diremet
 A meus bed var an douar o veza re garet.

Peder Vestres a meus bet : unan en Americq,
 Ha diou ebars en Europ, hac un all en Afriq;
 Ar guenta voa hanvet Catou, an eil Genovesa,
 An deirvet voa Pelaji, ar bedervet Anna.

Ne voan nemet pemzec vloas pa gommancis
 qenta

Mont da velet Cataouic ha d'e zarempreda ;
 Ma carien, e voan caret, a guementse voan sur,
 Nonobstant d'hon amitie, n'hor boa tamplijadur.

Ma aboster am dalc'he, dre ma voan re
 yaouanq ;
 N'ellen na comz, na qerzet, nonobstant d'am oll
 c'hoant ;

N'eur memes stat e veve an objet a garien,
 Hon huanadou a rê hon oll antretien.

Naope zec mise voan bed en hevelep poaniou,

Ha c'hoas e vijen chomet, daoust d'am zour-
manchou,

Peneverde ma animas qerent va mestrez qer,
Hac a zifennas outi caouet comerç gant gloer.

Nonobstant d'o difennou, ni n'eur gave bepret
En eur plaç hor boa choazet evit en em velet;
Mes qer e voe d'ar plac'h-mâ cavet fidelite,
Dre ma vije maltretet er guêr pa errue.

Bonjour ha joa, va mestrez, hirie penos a ret?
Petra oc'h eus a neve? menrbet oc'h contristet!
Possubl e ve ho qerent a ve qen dinatur
Da exerç en hoc'h enep o maliç dreist musur!

Ia sur, va zervicher, me a eprouvas dec'h
Arvaliç demeus vazad, an nerz demeus evrec'h,
Hoguen evit qementse ne roàn caz ebet,
Pa meus gallet sortial, e zon deut d'ho quelet.

Hoc'h amitie zo fidel, me zo charmet dreizi,
Me vije em plijadur ma vijemp hep anv;
Mes qeit ha ma valein var bave Landreguer,
N'hor bezo evit partach nemet poan ha mizer.

Hi, p'am c'hlêvas, a laras evit va c'honsoli:
Remuomp ar resortchou demeus hon industri;
Marteze dre hon adres ni a deuyo a ben
Da appesi o c'holer ha d'o distrei a grenn.

Hi a eure he fossubl, me eure va hini;
 Nonobstant d'hon effortjou, ze'gresqe hon anvi;
 Neuze e velis certen ne voa demp nep moyen
 Dasouten ar groas ponner pini'r boa da zouguen.

Neuze ta e ris ive va effort diveza,
 Ha ma sonjis evoa ret en em dispartia;
 Hoguen, qent evit qüittat e zis da velet Catou,
 Da gonta dei va doare ebars en bêt gomzou.

Na hortois nep respont a c'hinou va mestrez,
 Me a guitas anezi leun a dristidiguez;
 An deiz varlerc'h e ris hent evit mont da Baris,
 Elec'h ma chomis vardro eur seiz pe un eiz mis.

Ne voa netraer guær-ze, daoust d'e oll fompou,
 A guement a zisippe en nep guis va c'hanvou;
 Ar zonch afflijant demeus ar pezh am boa collet
 Na bermete d'am speret cavet tam joaüstet.

Me receve lizeriou eus ar re douchanta,
 Hac a rê d'am c'houliou a neve dioda;
 Erfin gement a receven demeus a nec'hamant,
 Ma sonjis mont d'eur plaç all da glasq soulajamant.

An effet a heuill va sonch, ma qüittais va studi
 Ha me monet d'ar Rochel vit en em ambarqi.
 Ha me mont d'ar C'holoni, da zouar Canada,
 Elec'h ma ris ar rancontr eus a Genovefa.

Honnes voa ar charmanta demeus an oll
merc'het

Agument am boa biscoas var ar bed-mànguelet;
C'hoas e remerqen enni modesti ha prudañç,
Un antretien charmant ha calz eus a chevanç.

Evit petra benaqet, nàn don qet hep doueti
Ne zeus den var an douar a guement zo hep si;
Mes ne allàn qet credi e vije em mestrez
Nemet perfectionou ha pep seurt madelez.

Mes allas, dallidiguez eus ar speret humen!
Me na velent qet cuzet dindan ar roz ar spern;
Me na ellen qet güelet dindan croc'hen an noan,
An natur hac ar valiç demeus an ærouan.

Me a voe pell amaret gant al laçou trompus
Sculmet gant dorn miliguet an draitourez
Venus.

Me voe pell er servitud; an amzer gouscoude
A uzas va chadennou, m'am boe va liberte.

Sortiet a esclavach, torret va chadennou,
Va oll occupation voa cassat va joayou;
Mes eus en em re fiout, eur pech all am sias,
A voa crén e ressortjou: ennes c'hoas am dallas.

Na recevis nep gouli na raje din anqen,
Ha mar boan dalc'het captif, va etat a garien;

Dindan ampir Pelaji, rouanes va c'halon,
 Me receve eur joa vras ha satisfaction.

Qement am anaveze a lavare hep mar:
 Ema eo chansussa den a zo var an douar,
 Dre ma plich da Belaji, fleuren an oll merc'het,
 Un exempl a vodesti, gant an oll admiret.

Me va-unan a sonje penos en devoa grêt
 Ar rod a fortun un dro benaquet em andret;
 Mes depordit un nebout qen coll paciantet,
 Hac e clêfet e voamp êt pella m'ellemp monet.

Fixet voe guenemp an deiz evit accomplissa
 Ar bromesse hor boa grêt vit en em unissa;
 Mes me yas da chasseal un devez d'eur forest,
 Elec'h ma erruas ganén un accidant funest.

Me racontras dec sovach, tud ar re euzussa,
 Hac en eur stringjont varnòn en avis va laza;
 Mes Doue oll-buissant, mad en andret an oll,
 Deus o daouarn redoutabl a arrêtas an tol.

Va liberte gouscoude diganén a lamjont,
 Hac en guiz eur c'hriminal da Vro-Zauz em
 c'hesjont.

Adieu eta, va mestrez, adieu d'am Pelaji;
 Pa ne varvis, birviqen ne varvàn vit anvi.

Me laqa fin d'am histor en sort occasion,
 A poaniou em speret ha chagrin d'am c'halon;
 Mes c'hoas e teu din-me zonch deus va douciq

Anna

A b'ini e comzin deoc'h qent eguet finissa.

Madou, guenet ha famill, humilite, chevanç,
 A beb amzer anezo e devoa abondanç;
 Daouest d'am indignite, bremâ ez eus tri bloa
 Deus e amitie em boe ar bortion güella.

Ebatal rejomp hon daou ha plijadur hor boe
 Epad ur bloa pe ouspen, hervez hor bolonte;
 Mes an drouc chanch ordinal eus va heuill
 pas a pas,
 Daoust d'hor fidelite, allas! hor separas.

Cetu aze, va breudeur, un darn eus va bue,
 Circonstançou a lêzân hep comz eus aneze:
 Avoalc'h e meus lavaret evit rei da breuven
 Er pez a meus anoncet e penn va c'hanouen.

Güir eo, simpliciteou eo certen qement-mâ,
 Me a glefe cavet mez da zont do recita:
 C'hoarzit eta, mar qeret, ne vo qet hep justiq;
 Mes dioüalit da göea er memes precipiq.

C'houi dreist peb tra, gloer yaouanq, m'ho
 ped da evessât,

Goude c'hoarzin reabret, n'ho peze queuz divezat :
N'ho pezet qet gant merc'het enep seurt mig-
noniach

Quit a ma voc'h o poursu ho studi er scolach.

C'houi a occup ar plaçou a meus bet occupet,
Sujet d'an occasion o devez va dallet :

Lest ar merc'het a goste, tachit d'en em avanç,
Pedit Doue d'ho sicour, hac o pezo güel chanç.

Pedit Doue d'ho sicour, hacho pezo, hep mar,
Boneure bars er bed-mâ, hac er bed-all ar gloar ;
Ha pa vezoc'h o pedi, ma zellet gant true,
Me a esper cavet c'hoas chanch ha prosperite.

F I N.

E Montroulez, eus a Imprimeri LÉÉAN.